Р Е Ш Е Н И Е
№ 4244

гр. София, 24.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 30.05.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова
ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова
Диляна Николова

при участието на секретаря Милена Рашкова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **3889** по описа за **2014** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 20.02.2014 г., постановено по н. а. х. дело № 12750/2013 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 5 – ти състав е потвърдил Наказателно постановление (НП) № Р-10-352/03.07.2012 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на ЗД [фирма], за нарушение на чл. 107, ал. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ), било наложено административно наказание - „имуществена санкция”, в размер на 2000 (две хиляди) лева, на основание чл. 320, ал. 2, чл. 319, ал. 2, пред. 2, вр. ал. 1, т. 2 КЗ, вр. с § 1, т. 37 ДР на КЗ.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН, е обжалвано от застрахователното дружество, чиято отговорност е била ангажирана с НП, чрез процесуалния си представител – адв. Г., с искане да бъде отменено постановеното въззивно решение и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отменени НП. Релевираните касационни основания са за нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, аргументирани в жалбата.

В съдебно заседание пред Административен съд София – град, касаторът не се

представлява.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт К., която оспорва касационната жалба и моли за оставането в сила на оспореното решение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания, по смисъла на чл. 348 НПК и тези, за които следи служебно, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, вр. с чл. 354 НПК и чл. 63, ал. 1 ЗАНН, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14 - дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да потвърди с оспореното решение НП, СРС е приел за установено от фактическа страна, че между ЗД [фирма] и [фирма] е бил сключен договор за застраховка „Автокаско“, касаещ товарен автомобил „Пежо Б.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма] и ползван от [фирма] по силата на договор за лизинг. По повод на настъпило застрахователно събитие - кражба на посочения товарен автомобил, в ЗД [фирма] е заведена щета № 100130000281/20.12.2010 г. На датата на завеждане на щетата и впоследствие на 28.03.2011 г. застрахованото лице е представило на застрахователя изискуемите, с оглед установяване на основанието и размера на претенцията, документи. По посочената щета ЗД [фирма] се е произнесло с отказ да изплати претендираното застрахователно обезщетение с писмо изх. № 1345/20.04.2011 г.

За установеното бил съставен АУАН № Р-06-210 от 20.03.2012 г., като от правна страна нарушението било квалифицирано като такова по чл. 107, ал. 1 КЗ. Въз основа на така съставения АУАН е издадено атакуваното НП.

При така установената фактическа обстановка, за да потвърди издаденото НП, от правна страна, въззивната инстанция е извела изводи, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган и при спазване на материалния закон.

Решението е законосъобразно.

Не е налице твърдяното в жалбата несъответствие между фактическото описание на нарушението и дадената му правна квалификация. Извършеното деяние е съставомерно и кореспондира с нормата на чл. 107, ал. 1 КЗ. Съгласно посочената разпоредба - в срок от 15 дни от представянето на всички доказателства по чл. 105 застрахователят трябва: 1. да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или 2. мотивирано да откаже плащането. В съответствие с фактическите установявания в мотивите към решението на въззивната инстанция, от 29.03.2011 г. до 12.04.2011 г., включително касаторът е бил длъжен да се произнесе, а той се е произнесъл по щета № 100130000281/2010 г. с отказ да изплати претендираното застрахователно обезщетение с писмо, изх. № 1345/20.04.2011 г., т.е. извън законоустановения срок.

Съдът не споделя доводите на касатора за нарушаване на срока по чл. 34, ал. 1, изр. 2 ЗАНН. Извършването на нарушението е установено въз основа на изискани от застрахователя писмени доказателства, представени от него в КФН с писмо вх. № 91-02-674/17.01.2012 г. Именно от тази дата (а не от получаване на жалбата на

[фирма]), когато вече са представени всички относими към конкретния случай доказателства започва да тече срокът по чл. 34 ЗАНН за съставяне на АУАН. В случая той е съставен в тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, а НП – в шестмесечния срок по чл. 34, ал. 3 ЗАНН , т.е в съответствие с материалния закон и процесуалните правила.
Неоснователни са и претенциите за нищожност на НП, поради несъответствието му с АУАН. Санкцията за извършеното на 13.04.2011 г. нарушение на чл. 107, ал. 1 КЗ е наложена при условията на „повторност", по смисъла на чл. 319, ал. 2 КЗ. С оглед наличието на влязло в сила на 06.04.2011 г. НП № Р-10-115/12.05.2010 г. на зам. председателя на КФН за нарушение на чл. 107, ал. 1 КЗ, следва да се приеме, че са изпълнени предпоставките по § 1, т. 37 от ДР на КЗ за „повторност" на нарушението. Изискването на чл. 42, т. 4 ЗАНН за описание на нарушението чрез всички елементи от фактическия състав на деянието по чл. 107, ал. 1 КЗ е спазено при съставяне на АУАН № Р-06-210 от 20.03.2012 г.
Извършеното административно нарушение не се явява маловажно, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, а освен това в конкретния случай се касае за „повторност" по смисъла на § 1, т. 37 от ДР на КЗ, а не за инцидентност при неизпълнение на задължение.
С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.02.2014 г., постановено по н. а. х. дело № 12750/2013 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :